

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an . . . . . LEI 600
Pe șase luni . . . . . " 350
Instituții, Cluburi și Proprietari . . . . . " 2000
Un număr vechi . . . . . " 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directori-Fondatori : E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director: AL. MUNTEANU

Prim redactor N. PAPAGHEORGHIU

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF

Directia 3.26.60.
Administrația 3.26.60
Redacția și provincia 3.26.60.

Astăseară se dă forma definitivă a echipei naționale

M. S. VOEVODUL MIHAI

va asista la matchul România-Cehoslovacia, împreună cu colegii Săi de clasă

Măria Sa Marele Voievod, cel mai frecvent spectator al matchurilor susținute de echipa României pe stadionul din Dealul Spirei, va asista și duminică aceasta, la matchul pe care echipa noastră națională îl susține împotriva Cehoslovaciei. Marele Voievod va fi însoțit de colegii Săi de clasă și va stimula, din loja regală, cu indemnul Său, ardorele jucătorilor noștri.

Dealtfel, — și nu e numai o simplă coincidență — de câte ori Marele Voievod a fost prezent în loja stadionului, echipa națională a câștigat.

Sub privirile regesului vârstă a cucerit cunoscutele noastre naționale trofeul balcanic și încurajaj de prezența Voievodului, s'au calificat jucătorii noștri în turul eliminativ al campionatului mondial.

Să fie prezența Voievodului un semn că echipa noastră va face o figură senzațională în cel mai greu match din cariera sa?

O inițiativă frumoasă

Mari curse cicliste pentru școlari

O CURSA BUCUREȘTI-SNAGOV ȘI RETUR ȘI O REUNIUNE PE VELODROMUL DE BETON

Programul inițial al federației române de ciclism pentru promovarea noilor elemente cicliste prin scoaterea lor din cadrele liceelor, a găsit un început fericit de executare chiar în primăvara aceasta, prin cele două reuniuni, organizate cu atâtă trageră de inimă de către d. av. Petre Mihăilescu, președintele societății „Acvila-Marathon”.

Rezultatele au fost de o valoare necontestată. Tinerii între 16 și 18 ani, cari pentru prima dată au participat la curse organizate de cadrele

federației, au făcut un drum lung de șosea, la medie de circa 35 km. pe oră. Este desigur nebănuț și neașteptat. În lotul primilor școlari participanți la ultimele curse, majoritatea acestor noi cicliști a fost dovedit a avea o dotare excepțională. Dar câte alte sute de cicliști mai sunt în liceele din Capitală, cari nu au avut încă curajul sau posibilitatea să participe la curse special organizate pentru ei și că și din aceștia n'ar putea să se dovedească cu apăsătoare de viitori ași ai ciclismului românesc?

O cursă mare

Iată pentru ce federația nu vrea să lase să treacă timpul și a hotărât să dea cât mai multe posibilități acestor tineri, de a se afirma. Pentru prima zi de Paște, la 2 Mai, o traversare a Capitalei, prevăzută în calendarul sportiv al F. R. S. C. a fost înlocuită cu o mare cursă rutieră (zi e mare, pentru că pentru începători este într'adevăr foarte mare) București - Snagov - București. Plecare se va da din Piața Victoriei.

Se va parcurge prima etapă, până la Snagov, unde se va organiza pen-

tru alergătorii o stație de alimentare și apoi după una sau două ore, se va parcurge distanța Snagov-București, adică a 2-a etapă.

S'au făcut apel la un organizator de anvergură și permanent susținător al sportului ciclist, care este hotărât să doțeze această primă manifestare de calibrul a tineretului școlar ciclist, cu numeroase premii.

Se vor da premii în cupe obiecte și material, pentru fiecare etapă în parte și separat pentru clasamentul general.

O reuniune pe Velodrom

Pentru luna Mai, sau cel mai târziu Iunie, același organizator intenționează să facă, pentru liceenii din Capitală o mare reuniune pe velodromul de beton, din Șoseaua Otlenița, combinat cu un program al licențierilor.

Se lucrează actualmente la înfăptuirea unui deziderat: acela de a se echipa toți alergătorii cicliști cu echipament special, fără de care nu pot alerga pe pista de beton.

La masă cu un „carré” de ași

Alb, verde și... roșu. Bodola știe să facă cu ochiul Un pilaf... simbolic

Pentru a doua oară am luat masă cu aceia pentru cari lumea plătește 600 de lei ca să-i vadă jucând. S'ar putea obiecta că prea îmi aleg numai orele de... masă ca să stau de vorbă cu jucătorii.

Obiecția aceasta nu stă însă în picioare, căci numai la masă putem să observăm ceace mă interesează. Se știe că starea sufletească a unui om, are o înrădărire imediată asupra poziei de mâncare. La masă dar,

DAVID

după pofta de mâncare a jucătorilor, putem să deducem dacă sunt demoralizați, sau dacă sunt încrezători. După câte am constatat la fața locului, jucătorii noștri sunt... foarte bine dispuși...

Dar să povestim... Cîno a avut loc la un restaurant al cărui nume îl trecem sub tăcere din două motive: întâi, nu vrem să-i facem reclamă, și apoi, nu e deloc prudent, căci s'ar putea ca astăseară să fie un adevărat pelerinaj de sportivi cari ar împiedica o masă liniștită...

La restaurantul cu pricina am luat deci masa cu un „carré” de ași: Bodola, Covaci, Iuhasz și David.

La poker, doi ași sunt suficienți ca să ai deschiderea. La o masă, patru ași sunt mai mult decât suficienți ca să-ți... deschidă pofta de mâncare.

Bodola și Covaci, ca înaintași, s'au așezat unul lângă altul. În privința lor s'au născut nici o grije, căci au o coeziune teribilă. Se înțeleg de minime: amândoi au început o cu un bors de miel.

În cazul lui Iuhasz și David încă n'au ales nimic, căci au rămas în extaz în fața listei care are culorile C. A. O.-ului: litere verzi pe hârtie albă.

Relativ la culorile clubului, care le-au produs de multe ori neplăceri, David vine cu o informație:

— Știti că ne schimbăm tricourile? Vom juca de acum înainte în tricouri alb cu albastru închis, ca să nu mai dăm loc la confuzii.

— Dar bine, — intervine Bodola — culorile acelea de care te ferești tu, sunt alb, verde și roșu.

— Admirabil, completează Costel Rădulescu. Foarte bine că le-ai schimbat, căci la un match ceva mai... disputat, dacă vă bătea cineva la sânge, ieșeau exact culorile iredentiste: alb, verde și... roșu!

După acest intermezzo de... culori, ca să nu schimbăm brusc discuția, Iuhasz cere o porție de varză roșie. Iar David, cere, simbolic, un pilaf, mănăstire în care ar dori să-i transformăm duminică pe cehi.

La friptură Iuhasz e în încreștură. Nu știe ce să aleagă. După sfatul lui Costel, se decide la o costiuță în timp ce Bodola, pădăncă, deși e cu gura plină, îi sondează optimismul: „Îi batem pe cehi?”. Nu știu dacă din cauza descreșterii sau a gurii pline, Bodola nu mi-a răspuns. S'a mulțumit numai să-mi facă cu ochiul.

Foarte semnificativ, dar mai cu seamă delicios. Da, da, Bodola știe să facă cu ochiul!

Covaci i-a arătat ceva lui Costel, iar acesta, comandă orchestrei: „Cântați-i lui Kopek „Văduvie”.

Dar de ce „Văduvie” și nu alt glagăr? Covaci își justifică slăbiciunea:

— Cine e asta dragă de color? — Bodola! — Dar celălalt? — David! — Și pe jucătorul ăsta care stă cu spatele la noi, cum îl cheamă? „Jucătorul” care stătea cu spatele, eram eu. Chelnerul, care nu vroia să-și compromită competența, m'a recomandat fără ezitare: — Asta e Doboi.

Doamna, gata să leșine. — Cum? Doboi? Ala cu „bombele”? — Te rog cere-i un autograf... După un minut, chelnerul a dus doamnei un răspuns dezolat: — Domnul Doboi nu poate să dea un autograf decât după ora zece și jumătate... — Dece? — Fiindcă atunci sosește în Capitală... Toată lumea ta câte un compot după masă. Numai David se abține. Costel insistă: — Dece nu iei, dragă, un compot? — Nea Costele, nu mai pot. — Dar eu cum-pot? — Nea Costele, zău nu mai pot să iau nimic. — Cum? Mă iei cu „zău”? Te rog să nu iei numele Domnului în... deserv.

Până la urmă a luat și David un compot de mere, prune și alte fructe... neoprite.

— „Văduvie” e cântecul adecuat unei echipe de football... — ??? — Pentru că o echipă se compune din unsprezece jucători, adică un număr fără... soț. Deci, „Văduvie”! — O doamnă, pe care, probabil, o interesează footballul, cheamă garconul ca s'o lămurească:

IUHASZ

— Cine e asta dragă de color? — Bodola! — Dar celălalt? — David! — Și pe jucătorul ăsta care stă cu spatele la noi, cum îl cheamă? „Jucătorul” care stătea cu spatele, eram eu. Chelnerul, care nu vroia să-și compromită competența, m'a recomandat fără ezitare: — Asta e Doboi.

Doamna, gata să leșine. — Cum? Doboi? Ala cu „bombele”? — Te rog cere-i un autograf... După un minut, chelnerul a dus doamnei un răspuns dezolat: — Domnul Doboi nu poate să dea un autograf decât după ora zece și jumătate... — Dece? — Fiindcă atunci sosește în Capitală... Toată lumea ta câte un compot după masă. Numai David se abține. Costel insistă: — Dece nu iei, dragă, un compot? — Nea Costele, nu mai pot. — Dar eu cum-pot? — Nea Costele, zău nu mai pot să iau nimic. — Cum? Mă iei cu „zău”? Te rog să nu iei numele Domnului în... deserv.

Până la urmă a luat și David un compot de mere, prune și alte fructe... neoprite.

— Cine e asta dragă de color? — Bodola! — Dar celălalt? — David! — Și pe jucătorul ăsta care stă cu spatele la noi, cum îl cheamă? „Jucătorul” care stătea cu spatele, eram eu. Chelnerul, care nu vroia să-și compromită competența, m'a recomandat fără ezitare: — Asta e Doboi.

Doamna, gata să leșine. — Cum? Doboi? Ala cu „bombele”? — Te rog cere-i un autograf... După un minut, chelnerul a dus doamnei un răspuns dezolat: — Domnul Doboi nu poate să dea un autograf decât după ora zece și jumătate... — Dece? — Fiindcă atunci sosește în Capitală... Toată lumea ta câte un compot după masă. Numai David se abține. Costel insistă: — Dece nu iei, dragă, un compot? — Nea Costele, nu mai pot. — Dar eu cum-pot? — Nea Costele, zău nu mai pot să iau nimic. — Cum? Mă iei cu „zău”? Te rog să nu iei numele Domnului în... deserv.

Până la urmă a luat și David un compot de mere, prune și alte fructe... neoprite.

— Cine e asta dragă de color? — Bodola! — Dar celălalt? — David! — Și pe jucătorul ăsta care stă cu spatele la noi, cum îl cheamă? „Jucătorul” care stătea cu spatele, eram eu. Chelnerul, care nu vroia să-și compromită competența, m'a recomandat fără ezitare: — Asta e Doboi.

Doamna, gata să leșine. — Cum? Doboi? Ala cu „bombele”? — Te rog cere-i un autograf... După un minut, chelnerul a dus doamnei un răspuns dezolat: — Domnul Doboi nu poate să dea un autograf decât după ora zece și jumătate... — Dece? — Fiindcă atunci sosește în Capitală... Toată lumea ta câte un compot după masă. Numai David se abține. Costel insistă: — Dece nu iei, dragă, un compot? — Nea Costele, nu mai pot. — Dar eu cum-pot? — Nea Costele, zău nu mai pot să iau nimic. — Cum? Mă iei cu „zău”? Te rog să nu iei numele Domnului în... deserv.

MATCHUL ROMANIA-CEHOSLOVACIA

VA FI FILMAT

La „Federația română de football” a fost primită aseară o adresă a „Oficiului național de turism” prin care se solieția permisiunea ca matchul România-Cehoslovacia de duminică să fie filmat.

Este aproape sigur că cererea „O-

ficiului național de turism” va fi soluționată favorabil iar filmul matchului România-Cehoslovacia va fi prezentat (în acest caz) câteva zile după jucare, pe ecranul unui mare cinematograf depe Bulevard.

Colea Vălcov, mijlocășul centrului la Venusului, este un soț model. Are soție (altfel, n'ar fi soț) și un copil (altfel, n'ar bădășea draguț, cu aptitudini ereditare de footballist, cu ochii vioi și răspunsuri de o promptitudine și inteligență cari l-au creat faima justificată de „enfant terrible”.

Zilele trecute, „Colișca” — acesta este numele viitorului fotbalist produs de familia Colea Vălcov — a avut prilejul să servească o replică pe care venisistii au primit-o cu hohote admirative de râs, și pe care o notăm aici, pentru uzul hio-grafilor viitorilor fotbalști Vălcov.

Zilele trecute, familia Colea Vălcov a primit vizita lui Humi.

„Costică” s'a înclinat în fața d'nei Vălcov, a strâns mâna lui Colea i-a întins mâna lui „Colișca” și s'a mirat apoi, de felul cum l'a primit „miciușul” Vălcov, care-i întinsese mâna stângă:

— Ai obiceiul să dai mâna cu stînga?... — Nu... — Atunci, de ce nu mi-ai dat mâna dreaptă?... — Așa. — Hai dă-mi mâna dreaptă... — Nu... — Ba da. Trebuie să-mi dai mâna dreaptă.

— Sânt egal de murdare!, i-a replicat simplu „Colișca”, în hazul prompt al celor cari au fost martorii acestei replici savuroase. Prin urmare, nu mai stăruim...

Între un cunoscut arbitru bucureștean și un cunoscut extrem stînga al unei și mai cunoscute grupări bucureștene, există o vechi și cunoscută

prietenie.

Castor

Cei doi prieteni nu-și refuză nimic. Mai ales bani, pe cari și-i împrumută reciproc și fără discuție. De câțiva timp, balanța contabilă a acestor împrumuturi indică un important credit, sub numele extremului stînga.

— Tii dai, eul... l-a asigurat arbitrilor...

Și lucrurile au rămas ca și aranjate, între cei doi prieteni.

Duminea trecută, delegările arbitrilor au prilejuit o coincidență neașteptată. Matchul grupării în care joacă „cunoscutul extrem stînga”, a fost încredințat pentru arbitraj, „cunoscutului arbitru”, prieten al extremului stînga de mai sus.

În prezvia matchului, jucătorul și-a vizitat arbitru de a doua zi:

— Cred că-o să mă menajezi. Nă să-mi flueri chiar toate ofsiderurile.

Nici-o grije!... i-a făgăduit arbitru. N'o să fluer decât ce-o să mă semnaleze arbitru de linie...

A doua zi însă, orice tentativă de atac a „cunoscutului extrem”, a fost oprită prompt și invariabil, prin intervenția energică a arbitrului.

Enervat „extremul” l'a apuștrăfat:

— Nu mi-ai promis că?... — N'am ce să-ți fac. Mi-a semnalat arbitru de linie.

Scena s'a repetat. Din nou, niacurile „cunoscutului extrem” au fost spulberate de fluerul arbitrului. Din nou, „cunoscutul extrem” a intervenit pe lângă arbitru. Din intervențiile au rămas infructuoase până când — într'adevăr expuștră — „cunoscutul extrem” a trecut la sancțiuni:

— Dacă mai mă flueri o singură dată, să știi că-ți cer... banii pe cari mi-i datorezi. Și trebuie să mi-i dai imediat. Chiar aici pe teren.

— Crezi?... — Dar ce, nu mi-i dai?... — Ba da, dacă-mi... semnalează arbitru de linie!... a zămbit arbitru fugind spre centrul terenului, pentru a-și opri în continuare prietenul, cu intervenții dese și energice...

Trofeul „Eduard Beneș” va fi adus la București

După relatările primite în cursul nopții prin redacția sportivă a ziarului „Prager Tageblatt”, e probabil că șeful delegației cehoslovace să aducă Sâmbătă dimineața tro-

feul Cupei Eduard Beneș. După cum am anunțat, trofeul este un superb cristal, lucrat după modelul maestrului sculptor Dacha-nowski.